

Áhugaverd oddagrein í Dagblaðnum

UNDIR teiginum »Hini bløðini skriva« hava vit í dag endurgivið nakað av tí, j. skrivar í oddagrein í Dagblaðnum í gjár. Hetta er so mik-
ið áhugaverdur lesnaður, at hann kann ikki fara afturvið borðinum uttan at fáa eina viðmerking í odda-
grein her í blaðnum eisini.

EFTIR ólavsøku skrivaði blaðstjórin á Dagblaðnum og tingmaður og fólkatingsmaður fólkaflaksins oddagrein um lögmanrøðuna hjá Atla Dam. Løgmaður varð rætt og slætt útspiltur so tað rungaði í. Hann varð sambært ÓB merktur av vánaligari heilsu og minti um ein vissan mann, sum tá hann gjørdist gamal — fór í kleystur. Í oddagreinini var so ein mixure av øllum tí, sum hesin sosialistahatarin og mannahatarin nú kann blanda saman. Samanumtikið var oddagreinin ein niðurgerðing av lögmanni, ovasta leiðara í tí samgongu, sum fólkaflokkurin og ÓB eru partur av.

SOSIALURIN visti á hesa útspilling í oddagrein stutt eftir. Har gjørdur vit enn einaferð vart við »kila- og stinga knívin í bakið-politikkin« hjá einum av tingmonnum fólkaflaksins og vístu á, at fyrr ella seinni flýtur bikarið hjá javnaðarpolitikarum yvir. Tað má vera eitt mark, hvat teir kunnu finna seg í, tá teir eru í samgongu við ein annan flokk, sum um somu tíð roynir at spæla andstöðuflokkur.

NÚ kemur so henda oddagreinin í Dagblaðnum í gjár, har ein j. (møguliga ein framstandandi fólkaflaks-
politikari) leggur sjógv millum sjónarmiðini hjá Óla Breckmann í odda-
grein eftir ólavsøku og floksins politi-
tikk. Víst verður á, at ÓB í síni odda-
grein fór út um markið í lýsingini av lögmanrøðuni. Skrivað verður eis-
ini, at vit hava ikki brúk fyri brúksli um farna tíð.

NÚ er so spurningurin, hvat vit skulu leggja í hesa eftir okkara met-
um áhugaverdu oddagrein. Tað má kennast svárt hjá tingmanninum og blaðstjóranum at verða »settur upp

á pláss« av einum av sínum egnum í Dagblaðnum. Ella eru hetta tær beru kávalótir! Eru hesi orðini bert ætlað at ugga ávisar javnaðarmenn! Ein kann nevniliga spyrja, um ein slík grein í Dagblaðnum í heila tikið fær nakrar sum helst avleiðingar, tá samanum kemur! Hyggja vit aftur í søguna, so hevur litið verið talað at yvirhøvur, men tá tað hevur verið gjørt, hevur tað litið hjálpt. Spurningurin er nú, um henda seinasta »oyrafikan« er ella verður øðrvísi í so máta. Vit hava ringar royndir at vísa til, men kanska hómost ein glotti kortini.

TINGMAÐURIN, sum gav sær sjálvum heitið »Stavnamaðurin«, hevur nú í fleiri ár rikið miðvísa hetz móti ikki bert javnaðarpolitikarum, men móti øllum vanligum fólki, sum hava brúkt sín demokratiska rætt at velja javnaðarflokkinn. Henda hetz hevur so eisini verið vend móti fólki í almennum størvum, sjálvandi bara javnaðarfólkum, móti listarfólki, móti akademikarum og intellektuellum, móti fakfeløgum osfr. Sosialurinn hevur roynt at víst aftur andstyggiligu skrivningini og hetzinum hjá

hesum politikara. Vit hava eisini gjørt framstandandi fólkaflaks-
menn varugar við, hvussu teir — við at tiga, hvørja ferð ÓB kemur við síni útspilling — í veruleikanum góðtaka hetz hansara. Vit gjørdur eisini javnaðarflokkinn varugan við henda vanda, tá flokkurin fór í samgongu við fólkaflakkin við ÓB sum 17. mánni. Vit hava sæð, hvussu hann hevur tiggjað sær móti javnaðarfólki, síðani hann fór í samgongu við javnaðarflokkinn. Vit hava víst á, at fyrr ella seinni fór bikarið at flóta yvir.

ODDAGREININ í Dagblaðnum eftir ólavsøku var so grov og niðurgerandi, at vit rætt og slætt hava biðað eftir, at onkur viðmerking skuldi koma frá onkrum fólkaflaksmanni — sjálvi um vit onga grund høvdu at vænta tað, tí tað so sjáldan er hent áður. Men rætt skal vera rætt. Nú hevur ovasta leiðslan í fólkaflakkinum latið stavnamannin vita, hvat hann kan loyva sær, soleingi flokkurin samstarvar við javnaðarflokkinn. Um hetta fer at hjálpa, fáa vit at siggja. Kávalótir ella ikki! Tað vil tíðin vísa.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

KLASSUR

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐPÝÐ

Dagblaðið og lögmanrøðan

Áhugaverd oddagrein er í Dagblaðnum í gjár. Tað er ikki Óli Breckmann, blaðstjóri, sum skrivar, men ein, ið nevnið seg j. Tað kann so vera okkurt av blaðfólkunum, tað kann vera onkur tingmaður ella kanska, hvør veit, fyrrverandi lögmaður, Jógván Sundstein.

Men tað áhugaverda við hesi oddagrein er, at hon stendur í andsøgn til eina

aðra oddagrein fyri viku síðani, har Óli Breckmann langaði út eftir Atla Dam fyri lögmanrøðu hansara. Nú skrivar j. so í oddagrein í Dagblaðnum, at tann oddagrein hjá ÓB var eitt mistak, sum tíverri kom í blaðið. j. skrivar:

Sum vanligt viðgjørdi lögmanrøðan stóran part av samfelagsviður-
skiftum okkara, og hon varð hildin í einum positivum anda. Tey bitr-

astu útlitini fyri vinnu-
lívið vórðu nevnd, og bitranin í tjóðskapi okkara varð lýst.

Hetta hevur alt stóran týðning, men tað sum kanska, tá ið sam-
an um kemur, hevur størsta týðningin er kortini, at henda samgonga, sum er fyrsta tvey flokka samgonga síðan 1950, hevur víst seg at arbeiða væl. Hóast flokkarnir eru sera ymiskir, hava teir tikið ábyrgdina í størsta álvara og sam-
arbeiðið hevur higartil virkað sera væl.

Andstöðan og fjølmiðlafólk royna sjálvandi at gera nógv burtur úr, tá ið onkur ósemja tekur seg upp, sum til dømis, tá Vilhelm Johannesen herfyri royndi at argumen-
tera móti meirvirðisgjaldinum. Men hetta er ikki nakað, sum hóttir samgonguna. Vit vilja altíð víðgera øll mál frá øllum sjónarvinklum, áðrenn tey verða gjøgnumförd.

Tað sum kann hótta samarbeiðið er um av-
talubrot verða gjørd,

ella um menn gloyma, at eitt samarbeiði for-
pliktar at nýta vanliga sømiligan málburð mót-
vegis hvørjum øðrum.

Tíðverri var ein oddagrein í hesum blaði seinasta friggjadag, har farið var um mark í lýs-
ingini av júst lögmanrøðuni og samanbering við tann politikk, sum núverandi lögmaður stóð á odda fyri 1985-89.

Vit hava ikki brúk fyri brúksli um farna tíð. Vit skulu læra av mistøkum, sum áður eru gjørd og annars hyggja frameftir og gleðast um, at vit nú hava ein politiskan meiriluta, sum bæði hevur lært og hevur viljan til at umseta tað henda í verk, skrivar Dagblaðið.

Hetta má sigast at vera áhugaverdir tankar. Eru teir fostraðir av einum framstandandi politikara í fólkaflakkinum, er tað prógv um, at ein vissur maður ikki sleppur at stinga samarbeiðsfelagar sínar í bakið, tá tað passar honum. Ella hvussu skal hetta skjilast! Vit fáa at siggja.

Drúgvat at biða

At biða í 41 tímar man kennast ógvuliga drúgvat. Ikki minst á einum flogvølli sum í Vágum, har ikki eru nógvir møguleikar at stytta sær stundir. Síðani at tórna inn á einari gólvmyndarss í einum yvirflytium hotellkamari.

Einasta undirhaldið hjá teimum, sum biðaðu til Maersk flogfarið skuldi koma, var at siggja Atlantic lenda fyra ferðir fyri síðani at fara á flog aftur.

Danska flogfarið, sum hesi ferðafólk biðaðu eftir, hevði ikki stundir til fleiri enn trýggjar royndir at lenda. Hetta flogfar er jú ikki primert avsett til

Føroya rutuna, og tí eru aðrar rutur, sum harvið koma framum. Skal Maersk flogfarið reka sína rutu til eitt nú Jylland, kemur hendan rutan framum, og tá hjálpir litið, um sólin skínur bæði oman og niðan í Vágum.

Ei undur í, at ferðafólkini, við danska ferðaseðlinum í hondini, vóru í luftini tí tey ikki sluppu í luftina, men hinvegin høvdu tey sjálvi avgjørt, hvat flogfar tey høvdu keypt ferðaseðil til.

Hetta má siga bæði teimum og øðrum okkurt næstu ferð ein ferðaseðil skal bíleggjast.

Atlantsflog

DANAIR

ICELANDAIR

SAS

Faroe Travel

Tlf. 12600